

SAFARI

NYHETS BREV FRÅN EKOTURISM FÖRENINGEN # 2 -00

Årets ekoturismvinnare på Vildmarks-mässan

Annelie Utter, årets vinnare av Grand Travel Awards Ekoturismpris ställer ut på Vildmarks-mässan i Sollentuna 19-22 april. Annelie kommer att hålla föredrag dagligen, om resor från Arktis till Afrika. Du kan diskutera praktisk ekoturism med henne i montern. Monternummer framgår av utställarkatalogen.

AUSTRALIEN

Australien är en föregångare inom kvalitetsmärkning av Ekoturism. Där har man redan organiserat arbetet inför FN:s internationella ekoturismår. Information om detta finns på www.ecotourism.org.au/IYE2002. Simon MacArthur är sammahållande kraft av detta, och han har även en bakgrund som en av organisatörerna av den australiska kvalitetsmärkning NEAP (National Ecotourism Accreditation Programme). Då vi går vidare i utvecklingsfasen av den svenska motsvarigheten hoppas vi som en del av detta att bjuda Simon till Sverige, för att delge erfarenheterna i Australien.

År 2002 FN:s internationella ekoturismår

Ledare:

Ekoturismrörelsen har inte bett att få ett världsekoturismår deklarerat av FN, men det är i vilket fall välkommet, då ekoturismens exakta innebörd fortfarande är otydlig i vår omvärld. FN har sett det som viktigt att turismen uppnår en mognad i framför allt naturskyddade områden, så att dessa kan omvandlas till en naturresurs av värde för traktens befolkning.

Nu kommer då begreppet, efter en försiktig introduktion från början av 1980-talet då det myntades av mexikanen Hector Ceballos-Lascuráin, att stötas och blötas i media och av beslutsfattare. Ekoturismen var i ropet ganska ordentligt i början av 90-talet. Står vi nu inför en mognad, efter snart 20 år?

Det blir nog så att kritik kommer att framföras från Asien, som i stora delar är överbefolkade, och där världsturismen haft störst tillväxt i det att asiater själva börjat resa. Med delvis andra behov än vad européer och amerikaner har. Där investeringar i hotell sker okänsligt i ekoturismens namn, och där biståndsgivare och myndigheter använder begreppet felaktigt. I stort verkar det vara så att småföretag som verkligen ägnar sig åt Ekoturism, i genomförandet av sina turer, är de mest konservativa av hur termen används. Märkningssystem kan bringa ordning i detta, men de är också komplicerade, och kräver en initial större finansiering, än vad branschen själv orkar med.

World Ecotourism Summit kommer att ske i Québec i Kanada den 19-22:a maj

år 2002, och den genomförs i samarbete med World Tourism Organization och Canadian Tourism Commission. Innan dess kommer The International Ecotourism Society (TIES) att genomföra 4-6 konferenser i olika delar av världen, som kommer att skicka delegater dit med resultat. Det är redan klart att det kommer att ske en regional konferens i Brasilien, och en annan i Sikkim i indiska Himalaya. Jag har föreslagit att genomföra en sådan – för arktiska förhållanden - tillsammans med TIES, i Karesuando, både på den svenska och finska sidan. Med intressenter på Nordkalotten, i mars eller april år 2002. Riskkapital krävs för genomförandet, och vi jobbar just nu på det. I övrigt rekommenderas alla regioner att göra egna konferenser.

Världsekoturismåret får som konsekvens att vi som arbetar ideellt med detta, får allt mer att göra. Inom SEF sker det dessutom samtidigt som vi spänner bågen i märkningsprojektet för att få det färdigt i tid för år 2002. Det blir allt mer intressant att bli medlem i SEF, då mycket kommer att ske inom våra nätverk under året som kommer. En avgörande tid för Ekoturismen.

JAN WIGSTEN
Ordf./SEF

En svensk Ekoturismmärkning kan bli färdig till 2002

Nästa år - 2002 har av FN utlysts till Internationellt Ekoturismår. Det är ett strålande tillfälle för svensk turism, menar Svenska Ekoturismföreningen.

Ett roligt och innehållsrikt sätt att resa, och som dessutom aktivt bidrar till naturskydd och lokal ekonomisk utveckling förtjänar verkligen att uppmärksammas. Samtidigt är det bra att media granskar de företag och myndigheter som oförtjänt använder ordet, utan att respektera ekoturismens grundprinciper. Nyligen publicerades i svenska medier kritiska synpunkter från några håll i Asien om det kommande FN-året.

- Uppenbarligen har begreppet ekoturism utnyttjats på ett felaktigt sätt bland en del länders regeringar i Sydostasien, förklarar Jan Wigsten, ordförande i Svenska Ekoturismföreningen och dessutom styrelseledamot i The International Ecotourism Society.

- Från svensk sida instämmer vi i den kritiken. Våra slutsatser skiljer sig dock något ifrån våra asiatiska vänners åsikter. För det första välkomnar vi verkligen det kommande FN-året, eftersom det kommer att fördjupa diskussionen om vad som ryms inom ekoturismen. Den andra slutsatsen är att några få missbruk av begreppet, bäst hejdas med hjälp av en frivillig märkning av världens alla duktiga och seriösa ekoturismarrangörer, poängterar

Jan Wigsten.

I samma takt som upplevelseturism i naturen blir allt mer populär ökar behovet av en märkning som lyfter fram de seriösa ekoturismarrangörerna. Sedan sitt bildande för fem år sedan, har Ekoturismföreningen mycket konkret steg på den vägen. Då drogs en förstudie igång kring förutsättningarna för en ekoturismmärkning i Sverige, möjliggjord genom värdefulla ekonomiska bidrag från Västerbottens läns Landsting, Jämtland & Härjedalen Turism, HälsingeTur, Landstingsförbundet och Svenska Ekoturismföreningen. Förstudiens rapport håller som bäst på att sammanställas.

- Även om den inte är riktigt färdig än, står det klart att förstudien pekar på det stora behovet av en rikstäckande ekoturismmärkning, betonar Staffan Widstrand, ansvarig inom föreningens Ekoturismmärkningsgrupp. Därför har föreningen nu tagit ännu ett steg på vägen mot en svensk märkning. En inbjudan om samarbete skickades ut till en rad viktiga intresseorganisationer och myndigheter, och redan idag har bland annat Turistdelegationen, Naturvårdsverket, Centrum för Biologisk Mångfald och Svenska Turistföreningen, anmält sitt intresse för att ställa sig bakom Ekoturismföreningens initiativ.

- Som konsument och resenär är det ofta omöjligt att i förväg veta om ett arrangemang håller måttet eller ej. Nyligen framhöll en grupp svenska forskare just ekoturism som ett möjligt ekonomiskt

alternativ till dagens avverkningar av helt unika lövurskogar i Polen. Problemet är att en naturintresserad resenär har svårt att veta vilken resa han eller hon ska köpa. Besöket i de polska lövurskogarna kan ju både bli en fantastisk naturupplevelse, men också en del av den ekonomiska motkraft som kan stoppa dagens avverkningar, förtydligar Staffan Widstrand.

- Ett välkänt märke som borgar för resor med både upplevelsekaraktär och miljöhänsyn har därför enorma möjligheter att uppskattas av hundratusentals svenska resenärer. Vi vill se till att ett sådant märke blir verklighet och kan lanseras under FN:s Internationella Ekoturismår - 2002, avslutar Staffan Widstrand.

.....

På nästa sida publicerar vi den inbjudan till samarbete kring ekoturismmärkningen som SEF skickat ut till intresseorganisationer och myndigheter.

.....

"Ekoturismmärkning 2002"

- ett initiativ från Svenska Ekoturismföreningen

Nu är tiden mogen att knyta ihop säcken, och skapa en svensk nationell Ekoturismmärkning, som kan lanseras under FN:s "International Year of Ecotourism" 2002.

De lokala erfarenheterna finns, branschen efterfrågar den, resenärerna behöver den och Sverige bilden förtjänar den. Så här ser vi på saken:

Vi håller på och slutför en förstudie om ekoturismmärkning, i samarbete med Landstingsförbundet, Kommunförbundet och fyra regionala länsturismorganisationer från norra Sverige.

Hittills har förstudien visat att ekoturismen har en stor potential i Sverige och att många av företagen som arbetar med upplevelseturism i naturen önskar en ekoturismmärkning, för att kunna kommunicera sin kvalitetsnivå till kunderna.

Dessutom är ekoturism ett utmärkt verktyg för att utveckla spetsattraktioner till profilstarka spetsprodukter, vilka kan vara avgörande för att marknadsföra såväl enskilda regioner, som hela landet. Ett märkningssystem menar vi även skulle leda till en snabbare produktutveckling och kvalitetshöjning inom denna expansiva del av turismen. På så sätt blir den också en viktig pusselbit i en svensk nationell turismstrategi. Detta är alltså en angelägenhet på nationell nivå.

Det flertal regionala projekt som på olika sätt arbetar med miljöanpassning av rese- och turistföretag, understryker än mer intresset för en märkning, både inom branschen och bland lokala myndigheter.

Vi har kunnat konstatera att dessa projekt gjort en mängd värdefulla erfarenheter, vilka kan användas operativt i utvecklandet av en svensk

ekoturismmärkning.

Utanför Sveriges gränser visar FN:s Ekoturism-år 2002 på den internationella tyngden hos, och spridningen av dessa tankar.

Ekoturism handlar helt enkelt om att unika natur- och kulturresurser skyddas bäst, och utnyttjas bäst genom att vara grund för en långsiktigt hållbar lokal ekonomisk utveckling.

Ekoturismmärkningen kommer också att leda till en ökad miljöanpassning av turismen som helhet, och den kommer att bli en profilstark del av Sverige bilden. En svensk ekoturismmärkning ligger därför helt i linje med de ambitioner som en rad tunga samhällsintressen redan på olika sätt manifesterat.

Detta vill vi:

- ◆ Vi vill skapa ett enhetligt nationellt svenskt ekoturismmärkningssystem, skraddarsytt för svenska förhållanden, men med nära koppling till de goda internationella erfarenheterna i nätverket kring The International Ecotourism Society.
- ◆ Ekoturismmärkningssystemet ska komplettera och samarbeta med redan befintliga miljömärkningssystem för logianläggningar, transporter och mat, men har fokus på att kvalitetssäkra och miljöanpassa olika former av upplevelseturism i naturen och i kulturlandskapet. Allt från Bo på Lantgård eller jaktresor, till forsränning och renslådturer med samer.
- ◆ Snarast möjligt måste därför ett konkret utvecklingsarbete inledas, med siktet på att en färdig märkning ska kunna sjösättas under 2002, med stort buller och bång.
- ◆ Detta måste parallellt kompletteras med skapandet av en gemensam marknadsföringskanal för svensk

ekoturism.

- ◆ Vi vill göra detta i samarbete med alla större aktörer som delar vår målsättning. Allt från resebranschens företrädare och företagare till naturskyddsorganisationer, Turistrådet, forskare, myndigheter på olika nivåer, regionala miljöanpassningsprojekt och andra intresseorganisationer.
- ◆ Vi är dock övertygade om att lokala miljömärkningar av turism riskerar att leda till en fragmenterad och otydlig bild mot konsument, och kommer att försvåra paketering och marknadsföring av reseprodukter gentemot internationella resebyråer, dvs kan få nästan rakt motsatt verkan än den avsedda.

Nu vill vi komma igång med det konkreta utvecklingsarbetet

Vi hoppas nu att Ni vill samarbeta med oss.

- Vi behöver Era idéer, tankar och kloka råd på området.
- Vi behöver Era officiella ställningstaganden för en nationell ekoturismmärkning kopplad till en gemensam marknadsföringskanal.
- Vi behöver deltagare till en arbetsgrupp och till en referensgrupp.
- Vi behöver fler pilotföretag, som vill kunna vara först ut på planen.
- Vi behöver sponsorer till denna lysande idé som dessutom röner stort mediaintresse.
- Slutligen behöver vi förstås fler konkreta åtaganden, stora som små, om reda pengar och/eller kompetent arbetskraft för att genomföra projektet.

Vi återkommer inom kort, Varma hälsningar,

Staffan Widstrand
för Svenska Ekoturismföreningens styrelse

PRESSMEDDELANDE 7 mars 2001

Grand Travel Awards Ekoturismpris 2001 till Natur Resor Annelie Utter

Den välkända naturresearrangören Annelie Utter, från Lindome utanför Göteborg, tilldelades på tisdagen den 6 mars det prestigefyllda "Grand Travel Awards Ekoturismpris"

Priset delas ut varje år, i samarbete mellan Svenska Ekoturismföreningen och resebranschtidningen Travel News, till den svenska arrangör som bäst levandegör ekoturismen.

Motivering:

Natur Resor Annelie Utter har under en rad år etablerat sig som ett riktigt föregångsföretag vad gäller att utveckla en äkta, hjärtinnerlig och mycket miljömedveten natur- och kulturturism på en rad olika resmål i världen. Allt från resor till ön Nidingen på Västkusten, eller späckhuggarsafaris i Lofoten, valskådning på Island och kajakpaddling med inuiter på Grönland, till att vandra med massajer på Kenyas savanner eller hemma-hos-besök hos bergsgorillorna i Uganda. På hennes resor möter man bygdens folk och natur på ett värdigt

Samiska ekoturismarrangören Lapplandsafari, i Västerbotten, vinner prestigefyllt internationellt naturskyddspris: WWF-Arctic Award

Den samiska ekoturismarrangören Lapplandsafari AB, som drivs av makarna Mikael och Ann-Kristine Vinka i Ammarnäs, Västerbotten, utsågs nyligen att få det prestigefyllda priset Arctic Award av WWF-International, som ett led i deras omfattande program "Linking Tourism and Conservation". De belönas för sitt arbete att skapa en hållbar utveckling inom natur- och kulturturism i den arktiska miljön. Prissumman är på 10 000 CHF, cirka 58 000 kronor. Priset offentliggjordes på en stor konferens om arktisk turism i Juneau, Alaska, och kommer att överlämnas under en ceremoni i Stockholm senare i vår.

Lapplandsafari har redan tidigare uppmärksammats i ekoturismens sammanhang 1999, då de vann "Grand Travel Awards Ekoturismpris" - ett pris som går till den svenska arrangör som bäst levandegör ekoturismen, och det delas ut varje år, i samarbete mellan Svenska Ekoturismföreningen och resebranschtidningen Travel News..

-Lapplandsafaris arbete ligger väl i linje med WWFs tio principer för Arktisk turism och är ett värdefullt bidrag till att knyta starkare band mellan kulturvärden och naturskydd, säger Samantha Smith på WWFs internationella Arktisprogram.

Lapplandsafari ligger mitt i Europas största naturreservat, i Vindelfjällen. Deras unika, alldeles nybyggda samiska bosättning Geunja, invigdes i höstas av Kronprinsessan Victoria. Familjen Vinkas satsningar på att återskapa en samisk bosättning 1,5 mil in i väglöst land i Ammarnäs har bidragit till motståndet mot en planerad fjällväg alldeles bredvid naturreservatet.

och naturligt sätt, och arrangemangen spetsas med kulinariska övningar i hög klass, med fina råvaror från trakten. Som ledare för hundratals researrangemang, på omfattande föredragsturnéer kors och tvärs i riket, i media, och under föreläsningar för olika turismutbildningar, har Annelie som nästan ingen annan lyckats ge ekoturismen ett ansikte i Sverige. Hon ordnar Gör-go ekoturism helt enkelt!

Grattis Annelie!

Tidigare års Ekoturismpristagare har varit Vildmark i Värmland (1998), Lapplandsafari (1999) och Äventyrsresor (2000).

Nästa års pris kommer att delas ut under det av FN utlysta Internationella Ekoturismåret 2002.

Då hoppas Ekoturismföreningen att kunna sätta ett av världens första nationella kvalitetsmärkningsystem för ekoturism.

Svenska Ekoturismföreningen

Lapplandsafari har under en rad år gjort sig känt som ett föregångsföretag vad gäller att produktutveckla en äkta, traditionstrogen och mycket miljömedveten samisk natur- och kulturturism i Västerbottensfjällen.

- Att få ett världspris, och det dessutom av WWF är en mycket stor ära för ett litet familjeföretag som Lapplandsafari, säger Ann-Kristine Vinka.

- Det är så att man nästan inte riktigt kan tro att det är sant, och det känns hemskt kul att vi nu inte bara sätter oss själva på världskartan, utan även Vindelfjällen-Ammarnäs, Västerbotten och hela den svenska ekoturismen. Det är så att det pirrar i maggropen. Nu väntar vi bara på att kunna bli bland de första företagen att få märkas upp i det kvalitetsmärkningsystem som Ekoturismföreningen utvecklar.

- WWF:s pris är lika mycket en seger för oss, som för våra förfäder, menar Mikael Vinka. Att deras strävsamhet och idériedom forfarande gör det möjligt att överleva i fjällvärlden. - Därför vill jag tacka min far, och även alla de andra som på olika sätt medverkat till att göra det möjligt att kunna uppföra en autentisk samisk 1800-tals bosättning, anno 2000, avslutar han.

Recensioner:

Matnyttigt och konkret om nordisk ekoturism.

I mitten av 90-talet tillsattes en projektgrupp av Nordiska Ministerrådets natur- och friluftslivsgrupp. Deras uppdrag var att granska ekoturismen i Norden, och utarbeta gemensamma nordiska rekommendationer för hur den kan utvecklas. För en tid sedan publicerades deras rapport under titeln **"Ekoturism i Norden – Exempel från Island, Norge, Sverige och Finland"**.

Skriften bygger framför allt på författarnas granskning av ett halvt dussin ekoturismprodukter, och utifrån Världsnaturfondens tio budord har de försökt bedöma i vilken grad dessa arrangemang uppfyller ekoturismens grundprinciper. För den som vill veta mer om hur ett praktiskt märkningsarbete kan utformas och hur ekoturismprodukter kan

kvalitetssäkras är skriften en intressant läsning. Uppenbarligen är inte WWF:s tio budord något fulländat verktyg för bedömning och utvärdering, men författarnas pionjärsats visar tydligt på ekoturismmärkningens potential. En av rapportens viktigaste slutsatser blev därför *"För att ekoturism inte skall bli ett urvattnat begrepp som missbrukas i bland annat marknadsföring, är det nödvändigt att det införs entydiga kriterier för vad som kan kallas ekoturismprodukter och att dessa följs upp med en auktoriserad miljömärkning."*

Beskrivningen och analysen av de konkreta arrangemangen är också tankeväckande. Hästturism på Island, med efterföljande problem i form av erosionsskador i utsatta områden, är ett bra exempel på hur svårt det är för en enskild resenär att själv bedöma i vilken grad en resa är anpassade efter destinationens ekologiska bärförmåga eller inte. I vissa områden på Island leder ridningen till obetydliga skador, medan den på andra platser kan förorsaka svår förslitning på

känsliga marker. En tydlig ekoturismmärkning vore en pratisk och värdefull vägledning till naturintresserade och miljömedvetna resenärer.

Vidare ger skriften värdefull basinformation om viktiga nyckelbegrepp, turismens inverkan på natur, kultur och lokalsamhällen och om hur turismen i de nordiska länderna har utvecklats under de senaste åren.

Prislappen på 250 kronor är avskräckande hög för drygt hundra sidor, men för den som arbetar i branschen kan det vara en vettig investering.

Beställ **Ekoturism i Norden**. (Nord 1998:13. ISBN 92-893-0252-6) via CE Fritzes AB, Telefon: 08 - 690 91 90, Fax: 08 - 690 91 91 eller på deras hemsida www.fritzes.se.

Per Jiborn

Turistbranschen måste ta biologisk mångfald på allvar.

På 70-talet upplevde jag en ökande turism i Torneträskområdet. Många naturvårdare var oroad och trodde att ytterligare ett stort hot kommit till vår fjällvärld. Själv började jag forska på turistslitage. Sett i ett längre tidsperspektiv måste man nog säga att fjällturismen inte har blivit något stort hot mot naturen i fjällen. Tvärtom vill jag påstå, att det är mycket tack vare STF:s fjällverksamhet som så pass mycket opinion har skapats genom åren, opinion som t ex har lett till att en hel del vattenkraftsutbyggnad har stoppats.

Oroande stagnation

En folklig vandrings- och skidåkarturism som byggt på relativt anspråkslösa fjällanläggningar samt utbyggda vandringsleder har givit människor möjlighet att uppleva natur- och kulturvärden i fjällen. Det är därför oroande när man idag kan konstatera att vandringsturismen i fjällen minskat eller stagnerat. Turister behövs för att bilda

opinion och för att ge lokalbefolkningen en ny försörjningskälla. Denna försörjningskälla kan bli ett motiv för lokalbefolkningen att ta väl vara på naturen istället för att exploatera den, t ex med vattenkraft eller storskaligt skogsbruk.

Ekoturism värd namnet

Turismen kan alltså bli ett bra försörjningsalternativ. Slagordet blir då ekoturism! Men ordet ekoturism kan också bli en bumerang som slår tillbaka. Man kalla all möjlig turism som bedrivs utanför städerna för ekoturism, och låter påskina att den i ett helhetsperspektiv är bra för t ex den biologiska mångfalden. Det gäller alltså att naturvårdare och turismföreträdare ser till att arbeta tillsammans för att skapa ekoturism värd namnet.

Planera landskapet i turistområdet

Runt Medelhavsområdet finns exempel på områden där turismen grundligt förstört den natur som varit en av dess ursprungliga förutsättningar. Framförallt har en obefintlig fysisk planering i landskapet saboterat kusterna. I viss mån

kan man även i Sverige se tendenser i riktning mot att exploatera kusten som samtidigt är den stora förutsättningen för turism på många håll. Det är extra viktigt att landskapet planeras väl i de områden där just naturen är en turistattraktion.

Ta biologisk mångfald på allvar

Det är viktigt att turistföreträdarna tar frågor om biologisk mångfald på allvar, det är inte bara fråga en fråga om att undvika negativ exploatering. Det gäller också att utbilda dem som jobbar med ekoturism, så att de verkligen kan fungera som stimulerande och initierade guider. Kan man visa på den biologiska mångfalden blir områden och arter som många mest skakat på huvudet åt riktigt intressanta och t o m en ekonomisk tillgång.

Ledare skriven av Urban Emanuelsson i Biodiverse nr 4 –2000, tidskrift från Centrum för biologisk mångfald (CBM) i Uppsala

Styrelsens medlemmar /presentation

JAN WIGSTEN

Ekoturismföreningens ordförande och styrelseledamot i The International Ecotourism Society och som sådan SEF:s globala länk. Jan är gotlänning och bor lantligt på södra Gotland, där också hans familjeföretag EcoTour Production AB finns. Jan arbetar med ekoturismrådgivning globalt och har lett många seminarier runt om i Sverige och utomlands. Sommartid driver han det mongoliska in-coming företaget Nomadic Journeys Ltd i joint-venture med en lokal familj och nomader.

PEO JONSSON.

Ekoturismföreningens vice ordförande. Turistintendent i Marks kommun sedan 1983 men arbetar nu heltid på Västsvenska Turistrådet med hållbar turism och affärsutveckling inom storlandet Västra Götaland dvs Västergötland, Dalsland och Bohuslän (49 kommuner). Var projektansvarig för "Vilda Västergötland" - paketerad naturturism och är fortfarande ansvarig för verksamheten. Peo är representant för svensk naturturism i en styrgrupp bestående av Turistdelegationen, Naturvårdsverket, LRF, Skogsstyrelsen och skogsnäringen som har till uppgift att utarbeta en skrift om Skog och Turism.

MARIA KJELLSTRÖM

Sekreterare och ansvarig för Ekoturismföreningens kansli. Är född och uppvuxen i Stockholms skärgård där hon drev ett ekoturismföretag samt jobbade som naturvårdare tills kärleken lockade henne till Jämtland där hon bor med sin familj. Jobbar nu med landsbygdsfrågor i Västjämtland. Hela fritiden går åt till hästar som hon använder i boskapsskötsel och riddarspel som för henne ut på turné i hela Norden under sommarhalvåret. Har även en fot kvar i Stockholms skärgård och på Gotland.

Hennes intresse för ekoturism är ett resultat av upplevelsen i skärgården där hon såg vilka möjligheter ekoturismen kan tillföra landsbygden.

KLAS WALLIN

Kassör. Delägare och VD för ECCO TRAVEL (Ecological Travel Concept Sweden AB) som arrangerar upplevelseresor till Afrika och Arktis och delägare i DreamCamp, en ekologisk safaricamp i Masai Mara. Klas har jobbat i resebranschen med framförallt Östafrika sedan 1993 och vill tillföra och ta till sig kunskaper om ekoturism, i första hand utomlands då det är Östafrika som är hans specialområde. ECCO TRAVEL har även ett eget hotell på Spetsbergen.

JAN G PERSSON

Ansvarig för Lunnevads folkhögskolas turismlinje med profil ekokulturturism. Lunnevad är en av landets äldsta folkhögskolor och grundades 1868. Skolan har även en av Sveriges äldsta turismutbildningar. Turismlinjen är en yrkesförberedande utbildning inom turismsektorn med särskild betoning på eko- och kulturturism. Ansvarig för Ekoturismföreningens utbildningsgrupp.

ANNELIE NILSSON

Utvecklingsansvarig för Turistservicelinjen på Tjörn. Undervisar i miljö- och omvärldskunskap, en kurs som bl a behandlar hållbar turismutveckling och ekoturism. Har tidigare arbetat på IKEA´s miljöstab och som miljöutbildare av personalen på IKEA Kungens Kurva. Annelie vill använda sina utbildning som civilekonom och näringslivserfarenhet i kombination med sitt miljöintresse för att påverka utvecklingen mot ett hållbart samhälle och hållbar turism. Ingår i utbildningsgruppen och håller i utgivningen av medlemsbladet Safari.

PIETER FÜRST

Styrelseledamot sedan starten av Svenska Ekoturismföreningen 1996. Utbildad ekologuide och naturvårdsekolog. Driver företaget Vattudalens Ekoturism. Under barmarkssäsongen gör han guidade turer till Jougdadalens Ekoläger i södra Frostviksfjällen i norra Jämtland. Inriktningen är vildmark, björn, urskog och fornlämningar. Boendet sker i träkåtor och maten kommer från det lokala viltskafferiet. Under vintersäsongen ger Pieter föreläsningar.

ANN-KRISTINE VINKA

Driver sedan 1987 det samiska aktivitetsföretaget Lapplandsafari tillsammans med sin man Mikael. Lapplandsafari har under en rad år gjort sig känt som ett föregångsföretag vad gäller att produktutveckla en äkta, traditionstrogen och mycket miljömedveten samisk natur- och kulturturism i Vindelfjällen - Ammarnäs. Med uppbygget av 1800-tals-vistet Geunja, som stod färdigt 1998, sattes en milstolpe inom Svensk ekoturism. En ny sorts turistprodukt har skapats här, helt unik för trakten och med en djup sinnlig atmosfär i blandningen av praktfull natur och uråldrig kultur. Mitt i ett naturreservat.

SUPPLEANTER

HÅKAN STROTZ

Jägmästare som i dag driver en ekologisk skogsgård utanför Ödeshög i Östergötland och företaget Ur Natur som undervisar och guidar människor i naturen och vår kulturhistoria. Ur Natur arbetar med skolor, organisationer och företag. Deras specialitet är det praktiska arbetet där handens kunskap står i centrum.

KARIN BRANN

är utbildad miljöekonom och reporter i ett naturprogram. Tidigare arbetade hon på WWF med tropiskskogsfrågor. Karins intresse för ekoturism väcktes när hon gjorde sitt examensarbete i Costa Rica om ekoturism som ett sätt att finansiera naturområden. Detta ledde till jobb i nationalparker, bla i Australien, och med valskådning i Norge. Karin har även arbetat som Agenda 21-samordnare och på en naturskola i Argentina.

STYRELSE

Ordförande

Jan Wigsten, Eco Tour Production AB

Vice ordförande

Peo Jonsson, Västsvenska Turistrådet

Sekreterare

Maria Kjellström, verksamhetschef för folkbildningen i Åre kommun

Kassör

Klas Wallin ECCO TRAVEL

Ledamöter

Lalle Bergenholtz, Travel Education & Production

Martin Falklind, Fiskejournalen

Pieter Fürst, Vattudalens Ekoturism

Filip Hedberg, Björnidets Vildmarkscenter

Annelie Nilsson, Utbildningscentrum Tjörn

Jan G Persson, Lunnevads Folkhögskola

Annelie Utter, Naturresor Annelie Utter

Gösta Westin, Äventyrsresor

Staffan Widstrand, fotograf

Suppleanter

Karin Brann, WWF

Bengt Kull, 30 000 öar

Håkan Strotz, Ur Natur

Ann-Kristin Vinka, Lapplandsafari

MEDLEMSSKAP & INFORMATION

För medlemskap och information om Ekoturismföreningen kontakta vårt kansli på tel/fax:0647/66 00 25.

Eller skriv till:

Svenska Ekoturismföreningen, Box 39, 830 04 Mörsil.

Pg: 91 39 93-3/Bg:5034-52 89

E-post: info@ekoturismforeningen.a.se

Hemsida:www.ekoturism.org

REDAKTION

Har du något du vill berätta, fråga eller ge tips om till Ekoturismföreningen eller dess medlemmar?

Kontakta Annelie Nilsson på annelie.nilsson@first.tjorn.se eller skicka material till Annelie Nilsson, UCT, Box 8, 471 21 Skärhamn

